

ת"פ 59307/03 - מדינת ישראל נגד אכרם סמאمراה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 59307-03 מדינת ישראל נ' סמאمراה(עוצר) 30 ממרץ 2017

בפני כב' שופט דניאל בן טולילה
המאשימה:
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אטיאס

ג ג ד
הנאשמים:
אכרם סמאمراה (עוצר)
ע"י ב"כ עו"ד נסאר מוסטפא

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו בביצוע עבירות של שתי כניסה לישראל שלא כדין, האחת ביום 17.3.22 והשנייה ביום 7.11.16.

טייעוני הצדדים:

באת-כח המאשימה בטיעונה לעונש עדמה על תכליתו של חוק הכניסה לישראל במניעת כניסה של זרים לתחומי המדינה ללא אישור, מטעמים ביטחוניים, חברתיים וכלכליים. זו הפנה לערכיים המוגנים שבhem פגע הנאשם במשיו, בכללם, הזכות של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה. אליבא דידה, בעבירות מסווג זה טמון גם פוטנציאלי ברור לסיכון בטחון המדינה ואזרחה. יתר על כן, נוכח המצב הביטחוני הרעוע, זו סבורה כי יש לקבוע מתחם שונה מה שנקבע בהלכת אל הרוש. לאור האמור, עטרה ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם הנע בין חודש ל-6 חודשים מסר בפועל, ולקבעת עונשו של הנאשם בתחוםו של המתחם. עוד נטען כי חל שינוי מסוים בעמדת המאשימה כאשר כיום מוגש כתוב אישום כנגד מי שזו כניסה שנייה לישראל שלא כדין. יחד עם זאת, התיק בגין כניסה המוקדמת שנ桑גר מחוסר עניין לציבור, אינו נפתח מחדש והנאשם הוועמד לדין אך בגין כניסה אחת.

ב"כ הנאשם מנגד, הפנה להודהתו של הנאשם ולהיסכון בזמן שיפוטו יקר. עוד פירט כי מדובר למי שזוהי הפעם הראשונה שהוא מdad לדין כאשר כניסה הקודמת הייתה בשנת 2014 לצרכי פרנסת והתיק נסגר. גם אם בעבר המצב הביטחוני הצדיק החמרה, הרי שכיום המצב השתפר לאין ערוך ויש לחזור למתחם שנקבע בהלכת אלהרוש. לאור כל האמור, סביר ב"כ הנאשם כי בעניינו של הנאשם יש להסתפק ביום מעצרו המגייעים לכדי 4 ימים.

דין והכרעה:

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

בעבירה הכניסה לישראל פגע הנאשם בזכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה וכן בזכותה להסדיר את מדיניות שוק העבודה באמצעות היתריה שהייה. כך גם יש בעבירות אלו משום הכבדה על רשותת אכיפת החוק וכוחות הביטחון אשר נדרשים להשיקע משבאים לא מבוטלים על מנת לטפל בתופעה, גם במקרים בהם מדובר שבב"חיהם שנכנסים לצרכי צרפת. לא אחת נקבע כי אין להתעלם מהעובדת כי בעבירה הכניסה לישראל שלא כחוק טמון גם סיכון פוטנציאלי לביטחון אזרחי ותושבי מדינת ישראל. בהקשר לכך ראה דבורי של כב' השופט ס' ג'ובראן בرع"פ 3677/13 **מוחמד אלהרוש נ' מיי** (9.12.14) (להלן: " אלהרוש ") :

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלתי יותר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו שוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאלי לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהוא פותחת פתח לזריגת פעילות חבלנית עוינית (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה".

cidou, נקבע בעניין אלהרוש כי מקום שבו הכניסה לישראל מבוצעת לצרכי צרפת, ללא עבירות נלוות, על ידי נאשם נעדר עבר פלילי, מתחם העונש נוע בין מאסר על תנאי ועד לחמשה חודשי מאסר בפועל, אשר יכולו את תקופת התנאי. לצד האמור, גם כן בעניין אלהרוש (ובהמשך לפסיקה קודמת) הכיר ביהם"ש בכך שמצב בטחוני עשוי להשפיע על העונש שייגזר על הנאשם:

"מידת החומרה של עבירה השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה לשנתנות עם שינוי העתים ואך עשויה לשנתנות ממוחזק. יש לבחון ולהתאים מעט לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הרואוי בתוך המתחם בין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שתאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון".

על רקע האמור לעיל, אין פלאה אפוא כי בתי המשפט מצאו לנכון להחמיר אף בצורה ניכרת בעונשם של שוהים בלתי חוקיים, וזאת נוכח גל הטרור ו"אינטיפאדת הסכנים" שפקדתה את המדינה החל מחודש אוקטובר 2015. גם שחקן המהותבים השונים נחלקו ביחס לשאלת האם יש מקום לקבוע מתחם עונש הולם חדש או להחמיר בגדרי מתחם העונש שנקבע באלהרוש, בפועל, רמת העונשה הועלתה כך שבגין כניסה יחידה הוותה עונשי מאסר בפועל שהגיעו לכדי חדש יותר. ביחס לכך, ראה בין היתר: עפ"ג 15-10-15-62917, בעפ"ג 15-10-15-46537, בעפ"ג 15-10-15-63731, בעפ"ג 15-10-15-62917, וכן בעפ"ג 15-10-15-57021 פסקאות 13-14 שם נקבע כי:

"מידת הפגיעה בערך המוגן על ידי העבירה של כניסה לישראל שלא כדין, בהיבט הגברת הסיכון לפגיעה במצב הביטחוני, מועצת בעיתות של פיגועים, כמו ביום אללה, בהם נערכים כוחות הביטחון, בכוחות מוגברים כדי לסקל פיגועים על ידי מפגעים ייחדים. בנסיבות אלה, יש צורך להחמיר את החרטעה מפני כניסה בעלי חוקים לתחומי המדינה, גם אם מטרתם הינה למצוא צרפת למשפחותיהם, כדי לסייע במיגור תופעת הפיגועים הללו, ולהקטין ככל הנימן את החשש מפני כניסה של מי שմבקש לפגוע בתושבי המדינה.

החמרת המתחם במצבים אלה עומדת בקנה אחד עם הלכת אלהרוש ואיננה סוטה ממנה, ولكن איןנו סבורים כי בית המשפט קמא שגה כאשר סבר כי ניתן לקבוע ביום אלה מתחם גבוה מזה

שנקבע בהלכת אלהרוש.

טענת ההגנה ביחס לנאים נסובה סבב השיפור במצב הביטחוני באופן המצדיק חזרה למתחם העונש הולם כי שנקבע בהלכת אלהרוש בוגע לשווים בלתי חוקיים נעדרי עבר פלילי שנכנסים לצרכי פרנסת.

לגוף של דברים בזיהירות המתבקש, המצב הביטחוני אכן השתרף. יחד עם זאת, אין בידי בית המשפט לקבל הטענה כי שיפור זה מצדיק איין רכיב שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים בעבירות השב"ח עד כי יש לשוב ולקבוע מתחם עונש הולם שתחלתו עונש צופה פנוי עתיד בלבד.

אכן, אף מבלתי להזדקק לנרטונים מוסמכים ישנה הפחתה במספר הפיגועים שהמדינה חוותה בחודשים האחרונים אל מול אלו שנמדדו בחודשים אוקטובר - דצמבר 2015. יחד עם זאת, הבדיקה אינה יחסית, אלא אבסולוטית ולדאכוננו, אין לומר כי הארץ תשקוט 40 שנה והשלום שב למוחזותינו. קיומם של שירות פיגועים מיידי חדש, אפילו מרביתם בשטחי הקו הירוק, הוא זה הרלוונטי והוא זה המלמד על מוטיבציה קיימת לפגוע בביטחון המדינה (בין אם זו מבוצעת בשטחי הקו הירוק ובין אם זולגת אל מעבר אליו). ואפילו ישנה הפחתה במספר הפיגועים יש ודוקא המדיניות המלחמירה וההכבדה של רשות החוק מאז גל הטrror כלפי תופעת השב"חים, היא זו שהביאה לצמצום זה.

יתר על כן, כפי שצוטט לעיל, את עבירות השב"ח יש לבחון לא רק על רקע המצב הביטחוני, אלא יכול והענישה תשנה גם לאזר. עבינינו, וכידעה שיפוטית, הרי שגדיר הפרדה לא קיימת בדורם הר חברון בגזרה המכונת "גיאמבה/רמאדין", דבר אשר מקל את הكنيה של השווים הבלתי חוקיים לאזרו יתר בואה באර שבע. הדברים אמרים כלפי מבקשי צרפתה, אך גם כלפי המבקשים לפגוע בביטחון המדינה. בהקשר לכך, ראה בין היתר ת"פ 17554-12-15 שנדון בפני מותב זה שבו מבצע הפיגוע בעיר קריית גת עבר דרך גזרה זו ובדומה, ראה ת"פ 16-07-35945 שבו נדון עניינו של מי שהעביר את המחברים שביצעו את הפיגוע בשונה שמתגוררים באותו מקום, גם כן דרך גזרת יתר. העדרה של גדר מביא לכך שתושבי איו"ש מדרימים עד לאזרו הגיאמבה, חוץ הגבול ובמשך מצפינים אל יעדם. צא ולמד כי ישנה אבחנה עניינית גם על רקע האזר בו מבוצעת הكنيה לישראל.

לא בלי קשר, הלכת אלהרוש אשר אמןם קבעה כי ככל, הרתעה בעבירות שכאללה הינה בעלת אפקטיביות מצומצמת, אך לא הוציאה מכלל אפשרות מתן משקל לרביב זה, ואף צינה כי יכול וזה יהיה לא מבוטל: **"על רקע זה אני סבור כי ראוי לתת משקל מוגבל לשיקול הרתעת הרבים בעבירות השב"ח, אם כי לא מבוטל."** (הדגשות לא במקור).

כל המפורט לעיל הביאני לככל מסקנה כי יש גם כוון לתת משקל לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים ולעביננו מצדיקים קביעת מתחם עונש מחמיר, גם אם לא שמעותית, מזה שנקבע באלהרוש.

עוד בהקשר לנسبות הקשורות לביצוע העבירה, יושם אל לב כי מדובר במאי שששה בישראל שלושה ימים ברצף, דבר אשר מהוות נסיבה לחומרה, אם כי במשורה זואת באבחנה מלאה הנכנסים לצרכי עבודה ולא ישנים בה.

ודוק, בית המשפט לא מתעלם מכל הנתונים שצינו ע"י ההגנה, אלא חולק על המשקל שיש לחתם להם. בהקשר לכך, דרכו של מותב זה בתחילת הטרור הייתה לקבוע מתחם עונש הולם שתחתיו 20 ימים בגין כניסה יחידה. מתחם זה לא עומד עוד על כנו וيعמוד על מתחם **עונש הולם שתחילה מס' 17 מאסר בפועל ותקרטו 6 חודשים הכלולים את המאסר המותנה וזאת בגין כניסה יחידה ללא עבירות נלוות לצורכי צרפתה.**

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם בשים לב להיעדרו של עבר פלילי, הודאותו של הנאשם שיש בה משום נטילת אחריות וחיסכון בזמן שיפוטי, עוד תילקה בחשבון העובדה כי מדובר בתושב השטחים שמעצרו ומאסרו קשים אף יותר מאשר על דרך הכלל. אלה ככליה מובילים למסקנה כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף הנמור של המתחמים.

אשר לשינוי מדיניות העמדה לדין, הרי שהוא לכשעצמו אינו פסול וגורמי אכיפת החוק רשאים לעשות כן בלבד שהדבר יעשה באופן שוויוני כלפי כל הנאשמים. מטיבם של דברים וכפי שהתרחש בעבר בעניינים של המסתננים מעזה, (שהוחלט על השבתם באופן מיידי לרצועה חלף העמדתם לדין) ישנו נאשמים אשר ההליכים המשפטיים בעניינים החלו טרם שינוי המדיניות והסתימו לאחר החלטה. בעניינו לא ברור האם העמדתו לדין של הנאשם בשני האישומים נעוצה בכך שכtablet האישום הוגש טרם שינוי המדיניות, שהמועד המדויק שבו זו החלטה להיות מושמת לא נמסר לבית המשפט, או בשל האבחנה המבדלת הנוגעת לכニסות קודמות שהתרחשו במחוז דרום. בין כך עניין זה ימצא ביטוי בהקללה מסויימת בעונשו של הנאשם.

סוף דבר, מכל המקובל לעיל הנני לגבור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 17 ימים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו - 22.3.17.

ב. חודשים מאסר על תנאי למשך שניים מיום שחררו, שלא יעבור כל עבירה לפי חוק כניסה לישראל.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ג' ניסן תשע"ז, 30 מרץ 2017, במעמד הנוכחים.